

Arkivsaksnummer: 2025/9698-1

Saksbehandler: Marit Sophie Berger

Dato: 06.08.2025

Utvalg Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen	Utvalgssak 24/2025	Møtedato 22.08.2025
--	------------------------------	-------------------------------

Skardsfjella og Hyllingsdalen landskapsvernområde - delegering av myndighet og retningslinjer ved dispensasjon for skadefelling av store rovdyr med tilhørende motorferdsel.

Innstilling fra forvalter

Delegering av myndighet jf. verneforskrifter og §48 i Naturmangfoldloven, NML.

Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen delegerer myndighet til nasjonalparkforvalteren til å fatte vedtak i medhold av verneforskriftene og §48 i naturmangfoldloven, om skadefelling/lisensfelling av rovvilt til nasjonalparkforvalter. Dette gjelder innenfor de verneområdene Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen forvalter og i tråd med retningslinjer gitt av verneområdestyret (se under).

Det forutsettes at det er gitt tillatelse til skadefelling/lisensfelling fra rette myndighet. Det åpnes for å gi muntlig tillatelse i akutte skadesituasjoner, som følges opp med skriftlig vedtak. Styreleder orienteres ved behandling av saken, og beitenæringene får kopi av vedtak. Dette gjelder for alle verneområdene som verneområdestyret forvalter.

Retningslinjer ved behandling av dispensasjon for skadefelling/lisensfelling av rovvilt og eventuell tilhørende motorferdsel i Skardsfjella og Hyllingsdalen landskapsvernområde og naturreservatene:

:

- Dispensasjoner skal følge overordnet myndighet (Statsforvalter/Miljødirktoratet) sitt vedtak om skadefelling/lisensfelling og gjelde for samme tidsperiode og innenfor verneområdestyrets myndighetsområde i angitt skadefelling/lisensfellingsområde.
- Etablert praksis for tillatelse til motorisert ferdsel ved uttransport av felt elg og hjort i verneområdene benyttes også ved uttransport av felt rovvilt. Det skal rapporteres på kart/sporlogg hvor motorferdsel på barmark er gjennomført. Eksisterende kjørespor benyttes der dette er mulig. Det må vises hensyn til sårbar myr- og våtmarksvegetasjon for å unngå kjøreskader.
- I de verneområdene der bruk av drone er søknadspliktig, kan det gis tillatelse til bruk av drone til lokalisering av rovvilt og kadaver, men ikke til forfølgelse og avledning av rovvilt. Det kan stilles vilkår om rapportering av logg fra bruk av drone. Det vurderes ikke som aktuelt å gi tillatelse til bruk av drone ved lisensfelling.
- Bruk av løs hund i hekke- og yngletiden begrenses til situasjoner hvor dette er strengt nødvendig. Løs hund slippes på helt ferske spor, hvor sannsynligheten er stor for at hunden følger rovviltet og ikke slår over på annet vilt. Det skal brukes gps-sender på hunden, slik at det er mulig å følge både hund og jegere som deltar i skadefelling.

Hunden bør også ha gjennomført aversjonsdressur i forhold til sau/rein, samt være mulig å kalle inn for å avbryte ettersøket.

- e) Rapport fra skadefellingsforsøk jf. rapport til Miljøvedtaksregisteret, sendes til verneområdestyret så snart fellingsforsøk er avsluttet. Stedfesting/sporlogg fra bruk av motorferdsel, drone og løs hund er relevant dokumentasjon.

--- slutt på innstilling ---

Saksprotokoll fra møte 22.08.2025 i Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen

Behandling

Forvalters innstilling ble enstemmig godkjent

Vedtak

Delegering av myndighet jf. verneforskrifter og §48 i Naturmangfoldloven, NML.

Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen delegerer myndighet til nasjonalparkforvalteren til å fatte vedtak i medhold av verneforskriftene og §48 i naturmangfoldloven, om skadefelling/lisensfelling av rovvilt til nasjonalparkforvalter. Dette gjelder innenfor de verneområdene Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen forvalter og i tråd med retningslinjer gitt av verneområdestyret (se under).

Det forutsettes at det er gitt tillatelse til skadefelling/lisensfelling fra rette myndighet. Det åpnes for å gi muntlig tillatelse i akutte skadesituasjoner, som følges opp med skriftlig vedtak. Styreleder orienteres ved behandling av saken, og beitenæringene får kopi av vedtak. Dette gjelder for alle verneområdene som verneområdestyret forvalter.

Retningslinjer ved behandling av dispensasjon for skadefelling/lisensfelling av rovvilt og eventuell tilhørende motorferdsel i Skardsfjella og Hyllingsdalen landskapsvernområde og naturreservatene:

- a) Dispensasjoner skal følge overordnet myndighet (Statsforvalter/Miljødirktoratet) sitt vedtak om skadefelling/lisensfelling og gjelde for samme tidsperiode og innenfor verneområdestyrets myndighetsområde i angitt skadefelling/lisensfellingsområde.
- b) Etablert praksis for tillatelse til motorisert ferdsel ved uttransport av felt elg og hjort i verneområdene benyttes også ved uttransport av felt rovvilt. Det skal rapporteres på kart/sporlogg hvor motorferdsel på barmark er gjennomført. Eksisterende kjørespor benyttes der dette er mulig. Det må vises hensyn til sårbar myr- og våtmarksvegetasjon for å unngå kjøreskader.
- c) I de verneområdene der bruk av drone er søknadspliktig, kan det gis tillatelse til bruk av drone til lokalisering av rovvilt og kadaver, men ikke til forfølgelse og avledning av rovvilt. Det kan stilles vilkår om rapportering av logg fra bruk av drone. Det vurderes ikke som aktuelt å gi tillatelse til bruk av drone ved lisensfelling.
- d) Bruk av løs hund i hekke- og yngletiden begrenses til situasjoner hvor dette er strengt nødvendig. Løs hund slippes på helt ferske spor, hvor sannsynligheten er stor for at hunden følger rovviltet og ikke slår over på annet vilt. Det skal brukes gps-sender på

hunden, slik at det er mulig å følge både hund og jegere som deltar i skadefellingen. Hunden bør også ha gjennomført aversjonsdressur i forhold til sau/rein, samt være mulig å kalle inn for å avbryte ettersøket.

- e) Rapport fra skadefellingsforsøk jf. rapport til Miljøvedtaksregisteret, sendes til verneområdestyret så snart fellingsforsøk er avsluttet. Stedfesting/sporlogg fra bruk av motorferdsel, drone og løs hund er relevant dokumentasjon.

--- slutt på innstilling ---

Saksopplysninger

I verneforskriftene som er utarbeidet før 2010 er vanlig jakt tillatt uten søknad, men det er ikke egen unntaksbestemmelse for skadefelling/lisensfelling av rovvilt. Nyere verneforskrifter kan ha unntak for «felling av store rovdyr i samsvar med gjeldende lovverk». De verneforskriftene Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen er fra 2009 eller tidligere

Statsforvalteren i Trøndelag orienterte nasjonalparkforvalterne i et forvaltermøte vår/sommer 2025 om at skadefelling/lisensfelling av rovdyr, ikke anses som ordinær jakt, og at slike aktiviteter er søknadspliktig i de verneområdene med eldre verneforskrifter enn 2010.. Skadefelling/lisensfelling må derfor behandles etter verneforskriftenes generelle dispensasjonsbestemmelser og naturmangfoldloven § 48 (dispensasjon fra vernevedtak.)

Behov for rammer for forvaltningspraksis og delegering av myndighet

Sommeren 2025 har nasjonalparkforvaltningen fått flere søknader om skadefelling av bjørn innenfor Skarvan og Roltdalen nasjonalpark. Søknadene omhandler selve skadefellingsforsøket samt evt. motorferdsel på barmark i forbindelse med uttransport av felt rovvilt. Det har til nå i 2025 ikke vært slike søknader i Skardsfjella og Hyllingsdalen landskapsvernområde (inkludert naturreservatene).

I samråd med styreleder for nasjonalparkstyret har nasjonalparkforvalter behandlet søknadene med delegert myndighet, på grunn av hensynet til rask saksbehandling i akutte skadesituasjoner, hvor beitedyr har blitt dokumentert tatt av rovdyr.

Gjeldende [delegeringsreglement](#) i vedtekter fastsatt av Miljødirektoratet 19.01.2024 sier at nasjonalparkforvalter kan behandle søknader:

b) når det foreligger en etablert forvaltningspraksis fra saker behandlet av nasjonalpark-/verneområdestyret eller arbeidsutvalget i tilsvarende saker.

Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen gjorde [vedtak 06.03.2024 i sak ST 7/2024](#) om delegering av myndighet til nasjonalparkforvalter for perioden 2024-2027.

Det foreligger ikke en etablert forvaltningspraksis fra behandling av skadefelling/lisensfelling av rovdyr i verneområdene som verneområdestyret forvalter. Det vurderes som sannsynlig at skadefelling/lisensfelling kan bli aktuelt. Siden slike akutte saker må avgjøres raskt, er det behov for å lage rammer for en forvaltningspraksis, og delegere myndighet fra verneområdestyret til nasjonalparkforvalter.

Myndighet, veiledning og informasjon fra andre myndigheter

Miljødirektoratet har utarbeidet en egen veileder [M 1440 -2019 for gjennomføring av fellingsoppdrag](#), som legges til grunn som kunnskapsgrunnlag. Her beskrives både skadefelling og lisensfelling nærmere.

Statsforvalteren i Trøndelag har også utarbeidet et eget [infoskriv](#) (2025), som ble sendt ut til kommunene i fylket, som beskriver forberedelser og gjennomføring av fellingsforsøk på fredet rovvilt.

Det er Statsforvalteren i Trøndelag / Miljødirektoratet som vurderer og gir tillatelse til skadefelling/lisensfelling ut fra fastsatt kvote, bestandsstatus for de ulike rovviltartene og regionale bestandsmål i rovviltregion 6 – Midt-Norge.

Fastsetting av kvoter for skadefelling/lisensfelling

Kvoter for skadefelling og/eller lisensfelling fastsettes av Rovviltnemnda i region 6, eller av Miljødirektoratet, hvis det regionale bestandsmålet for den enkelte rovviltart ikke er oppnådd. I perioden 1. juni til 15. februar er det Statsforvalteren som vurderer om det skal gis skadefellingstillatelse eller ikke innenfor rammen av kvotevedtaket til Rovviltnemnda eller Miljødirektoratet.

Miljødirektoratet er myndighet for lisensfelling hele året. Statsforvalteren administrerer lisensfellingen med bakgrunn i vilkår fastsatt av rovviltnemnda og/eller Miljødirektoratet. Lisensfellingsperioden for jerv er 20. august – 15. februar, for ulv 1. desember – 31. mai og for bjørn 21. august – 15. oktober. Lisensfelling for jerv og ulv gjennomføres årlig, men på grunn av bestandssituasjonen for bjørn har det ikke blitt åpnet for lisensfelling av bjørn de siste årene.

Verneområdestyret har forvaltningsansvar etter verneforskriftene

Verneområdestyret har forvaltningsansvar for Skardsfjella og Hyllingsdalen landskapsvernområde og naturreservatene Tjerråøyan, Litlrien, Djuptjønna, Viglåa og Finnfloen. De ulike verneområdene har egne verneforskrifter med egne verneformål og verneverdier, som skal ivaretas og vernes mot ulike inngrep og aktiviteter som kan påvirke negativt. Skadefelling/lisensfelling av rovdyr er en aktivitet som kan medføre negativ påvirkning på verneverdier.

Hjemmelsgrunnlag

I verneforskriften for Skardsfjella og Hyllingsdalen § 3 punkt 3.1 om dyrelivet står det:

Jakt og fangst er tillatt etter viltloven og reindriftsloven

Tilsvarende bestemmelse i forhold til jakt på storvilt (herunder store rovdyr), finner vi også i de øvrige verneområdene som verneområdestyret forvalter.

Men siden skadefelling/lisensfelling ikke defineres som jakt, må aktiviteten behandles etter verneforskriftenes generelle dispensasjonsbestemmelser og naturmangfoldloven (nml) § 48 (dispensasjon fra vernevedtak) som sier at:

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Verneforskrifter

Link til forskrifter for verneområdene som Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen forvalter

- [Viglåa naturreservat](#)
- [Finnfloen naturreservat](#)
- [Djuptjønna naturreservat](#)
- [Tjerråøyan naturreservat](#)
- [Litlrien naturreservat](#)
- [Skardsfjella og Hyllingsdalen landskapsvernområde](#)

Forvaltningsplan

Forvaltningsplanen for Skardsfjella og Hyllingsdalen med tilhørende naturreservaterreservat omtaler ikke skadefelling eller lisensfelling av rovvilt eller bruk av løs hund ved skadefelling.

Forvaltningsplanen omtaler motorferdsel på barmark i forbindelse med transport av felt elg og hjort, men disse retningslinjene omhandler ikke formålet skadefelling eller lisensfelling av rovvilt.

Det er ikke forbud mot bruk av drone i Skardsfjella og Hyllingsdalen landskapsvernområde. I naturreservatene med dyrelivsfreding er bruk av drone forbudt. Det gjelder naturreservatene Viglåa, Djuptjønna, Litlrien og Tjerråøyan. Bakgrunnen for forbudet er å unngå unødvendige forstyrrelser av fugle- og dyrelivet.

Naturmangfoldloven

§ 48 i naturmangfoldloven skal ikke brukes for å utvide rammen som er trukket opp i vernevedtakene. Bestemmelsen er en sikkerhetsventil for tiltak som ikke kunne forutses eller spesielle/særskilte tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Vilåårene for å kunne gi dispensasjon etter § 48 må være oppfylt. Nasjonalparkstyret kan da vurdere å gi dispensasjon.

Presedens

Nasjonalparkstyret sin forvaltningspraksis for skadefelling/lisensfelling vil medføre at søknader fra de ulike kommunene som berøres, vil bli behandlet likt innenfor nasjonalparkstyret sitt myndighetsområde.

Vurderinger

Verneområdestyret skal vurdere påvirkningen som skadefelling/lisensfelling vil ha for verneformål og verneverdier. Skadefelling/lisensfelling kan innebære forstyrrelser av dyreliv, motorferdsel på barmark ved uttransport av felt rovvilt og bruk av løs hund eller drone. De ulike aktivitetene skal vurderes jf. naturmangfoldloven §§ 8-12 og § 48.

Skadefelling/lisensfelling av rovvilt i verneområdene er søknadspliktig etter verneforskriftene

Siden skadefelling/lisensfelling ikke defineres som jakt etter viltlovens regler, krever derfor denne aktiviteten tillatelse etter verneforskriftene (generelle dispensasjonsbestemmelser) og naturmangfoldloven § 48.

Det må gå tydelig fram hvem som søker tillatelse, hvem som er fellingsleder og hvem som deltar i skadefellingslag / lisensfelling. Dersom skadefelling/lisensfelling resulterer i felling av rovvilt, kan det bli aktuelt med motorisert ferdsl for uttransport av felt rovvilt.

Søknadsplikt ved bruk av motorisert kjøretøy på barmark for uttransport av felt storvilt:

Siden ulike begrep for ulike viltarter benyttes i verneforskrifter og veiledere er det nødvendig med en nærmere forklaring av begrepsbruken i saken:

- Storvilt er en fellesbetegnelse for elg, hjort, rådyr, villrein, villsvin, moskusfe, bjørn, ulv, jerv og gaupe.
- Hjortevilt er elg, hjort, rådyr og villrein
- Rovvilt er ulv, jerv, bjørn og gaupe

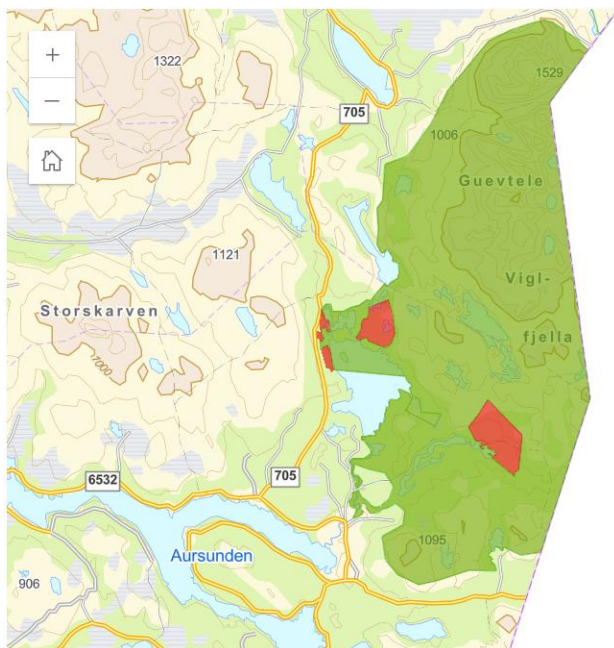
De ulike verneområdene har ulike bestemmelser:

- Skardsfjella og Hyllingsdalen landskapsvernområde – vernet er ikke til hinder for bruk av lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget for uttransport av elg og hjort og lett terrengkjøretøy eller traktor på traktorveger og kjørespor i samsvar med forvaltningsplan. Transport av store rovdyr er ikke med her og dette vil være søknadspliktig med behandling etter §48 i NML (naturmangfoldloven).
- Litlrien, Viglåa, Tjerråøyan, Djuptjønnna og Finnfloen naturreservater – motorferdsel er søknadspliktig for alt storvilt – transport av rovvilt må behandles jf. §48. i NML.

Det har tidligere ikke vært søkt eller gitt tillatelse til uttransport av felt rovvilt i Skardsfjella og Hyllingsdalen landskapsvernområde eller naturreservatene. Det er relevant å bruke samme praksis som ved uttransport av felt elg og hjort. Det vil si at det i landskapsvernområdet kan brukes lett beltekjøretøy som ikke setter varige spor i terrenget, og lett kjøretøy eller traktor på traktorveier og kjørespor, mens det for naturreservatene må gjøres mer spesifikke vurderinger. Følgende vilkår har vært brukt i tilsvarende saker i Skarvan og Roltdalen nasjonalpark:

- Bruke elgtrekk/jernhest eller ATV med belter og transportpulk i gangfart
- Kjøretøy hentes inn i området først når dyret er skutt og lokalisert
- Bruke eksisterende kjørespor så langt det er mulig/hensiktsmessig og vise hensyn til sårbar myr- og våtmarksvegetasjon for å unngå kjøreskader

Bruk av drone ved skadefelling av rovvilt

Det er ulike regler for bruk av drone i verneområdene. Det er ikke forbud mot bruk av drone i landskapsvernområdet, mens bruk av drone er søknadspliktig tiltak i naturreservatene (rød farge) Viglåa, Djuptjønnna, Litlrien og Tjerråøyan, hvis det er risiko for forstyrrelse av dyreliv.

I enkelte situasjoner har det blitt søkt om bruk av drone i forbindelse med skadefelling av rovvilt, til lokalisering av kadaver og til lokalisering av rovvilt. Statsforvalteren i Trøndelag har gitt følgende vilkår i slike saker:

Det gis dispensasjon fra viltloven § 21 bokstav c til bruk av en (1) drone til lokalisering av vilt i forbindelse med skadefellingsforsøket. Dispensasjonen gjelder kun for bruk av drone. Dronen skal kun benyttes til å lokalisere vilt. Det gis ikke adgang til bruk av drone for forfølgning av vilt eller til avledning av viltets oppmerksomhet fra jegeren.

Dronen kan benyttes innenfor angitt skadefellingsområde og tidsrom for tillatelsen. Kommune/skadefellingsleder er ansvarlig for at øvrig lovverk knyttet til dronebruk overholdes, og å innhente eventuelle andre dispensasjoner som kreves i henhold til annet regelverk, for eksempel bruk av drone i verneområder.

Bruk av drone begrenses til kun lokalisering av rovvilt/kadaver, og begrenses til skadefellingsområde og gitt tidsrom for tillatelse. Det er relevant å bruke tilsvarende vilkår ved behandling etter verneforskriftene/§48 NML i de aktuelle naturreservatene, og be om sporlogg som dokumenterer dronebruken i verneområdet. Bruk av drone vurderes ikke som aktuelt å åpne for ved lisensfelling.

Bruk av løs hund i forbindelse med skadefelling av rovvilt

Gode hunder framheves som svært viktige virkemidler for å lokalisere og komme nærmere vilt som skal felles. Det er derimot viktig at sporene fra rovviltet ikke er for gamle. Det brukes både sporhunder i band og løse hunder. Løs hund slippes gjerne på helt ferske spor, hvor sannsynligheten er stor for at hunden følger rovviltet og ikke slår over på annet vilt. Det brukes gps-sender på hunden, slik at det er mulig å følge både hund og jegere som deltar i skadefellingen. Hunden bør også ha gjennomført aversjonsdressur i forhold til sau/rein, samt være mulig å kalle inn for å avbryte ettersøket.

Bruk av løs hund i hekke- og yngletiden i forbindelse med skadefelling av rovvilt, kan medføre negativ påvirkning på verneverdier i verneområdene. Aktiviteten må derfor begrenses til situasjoner hvor det er strengt nødvendig for å kunne gjennomføre et vellykket fellingsforsøk. Det er relevant å sette vilkår om rapportering av sporlogg ved bruk av løs hund, som dokumenterer aktiviteten.

Det er kommunene som gir tillatelse til slipp av hund i båndtvangstiden etter bestemmelsene i hundeloven. Miljødirektoratet behandler søknader om bruk av «løs på drevet halsende hunder» i forbindelse med skadefelling av bjørn, jerv og gaupe. Statsforvalteren behandler slike søknader for ulv. Nødvendige avklaringer med grunneiere og beitenæringene er også en forutsetning.

Oppsummering av vurderinger etter naturmangfoldloven

Forutsatt at rette myndighet (Statsforvalter/Miljødirektoratet) har gitt tillatelse til skadefelling/lisensfelling, vurderes kunnskapsgrunnlaget for godt nok til å kunne gi tillatelser til felling av rovvilt innenfor verneområdene som verneområdestyret forvalter, og å være tilstrekkelig for å kunne gi dispensasjoner. Føre-var-prinsippet vurderes ikke å være relevant jf. § 8 og § 9. Omfanget av skade/lisensfellingssituasjoner i de senere årene har vært begrenset jf. § 10. Dersom det skulle oppstå skader på naturverdier i forbindelse med fellingsforsøk, kan det være aktuelt å stille krav om retting av skader. Ved å sette avbøtende vilkår for de ulike aktivitetene jf. § 12, vurderes gjennomføring av felling av rovvilt ikke å være i strid med verneformålene eller kunne påvirke verneverdier nevneverdig jf. § 48. Vilråene for å kunne gi tillatelser etter § 48 vurderes derfor å være oppfylt.

Verneområdestyrets behandling av søknader om skadefelling/lisensfelling

Akutte skadesituasjoner oppstår gjerne på sommeren, i noen tilfeller i forbindelse med ferieavvikling. Statsforvalteren har egen vakttelefon for rovvilthendelser. Vaktordningen gir mulighet for muntlige tillatelser/avslag på skadefellingssøknader. Skadefellingssøknadene og tillatelsene må snarest mulig bekreftes med en skriftlig søknad/tillatelse av hensyn til eventuell klagebehandling.

Tilsvarene praksis med muntlige tillatelser, som følges opp med skriftlige vedtak, som registreres i miljøvedtaksregisteret, vurderes som aktuell behandlingsmåte også for verneområdestyret. Myndighet bør delegeres til nasjonalparkforvalter, av hensyn til behovet for rask oppfølging i akutte fellingssituasjoner. Styreleder orienteres om saken. Beitenæringene og Statsforvalteren i Trøndelag får kopi av vedtak. Søker sender rapport fra skadefellingsforsøk til verneområdestyret så snart skadefelling er avsluttet. Stedfesting/sporlogg fra bruk av motorferdsel, drone og løs hund er relevant dokumentasjon i en slik rapport. Nasjonalparkforvalter fatter vedtak innenfor retningslinjene som verneområdestyret har godkjent som forvaltningspraksis.

Konklusjon:

Verneområdestyret delegerer myndighet til nasjonalparkforvalter til å fatte vedtak når det oppstår behov for dispensasjon for skadefelling/lisensfelling av rovvilt innenfor verneområdene som styret forvalter. Dette gjelder kun der det er gitt tillatelser fra Statsforvalteren i Trøndelag/Miljødirektoratet. Nasjonalparkforvalter orienterer styreleder og sender kopi av vedtak til Statsforvalteren og beitenæringene. Det åpnes for at det kan gis muntlige tillatelser i akutte skadesituasjoner, og som følges opp av skriftlige vedtak i etterkant.

I de verneområdene der bruk av drone er søknadspliktig, kan det gis tillatelse til bruk av drone til lokalisering av rovvilt og kadaver, men ikke til forfølgelse og avledning av rovvilt. Det kan stilles vilkår om rapportering av logg fra bruk av drone. Det vurderes ikke som aktuelt å gi tillatelse til bruk av drone ved lisensfelling.

Etablert praksis for uttransport av felt elg og hjort benyttes også ved uttransport av felt rovvilt. Det skal rapporteres på kart/sporlogg hvor motorferdsel på barmark er gjennomført.

Bruk av løs hund begrenses til situasjoner hvor dette er strengt nødvendig for gjennomføring av et vellykket fellingsforsøk. Det innebærer ferske spor, begrenset risiko for at hund følger annet vilt enn ettersøkt rovvilt, bruk av gps-sender, aversjonsdressur på sau/rein samt mulighet til å avbryte ettersøk, dersom dette viser seg nødvendig av hensyn til annet dyreliv. Sporlogg fra bruk av løs hund rapporteres i etterkant av gjennomført fellingsforsøk.

Forutsatt at rette myndighet (Statsforvalter/Miljødirektoratet) har gitt tillatelse til skadefelling/lisensfelling, og med bakgrunn i avbøtende vilkår for de ulike aktivitetene, vurderes vilkårene for å kunne gi tillatelse etter § 48 å være oppfylt. Fellingsforsøk etter rovvilt må vurderes konkret i den enkelte situasjonen, men innenfor rammene av foreslått forvaltningspraksis.